

Uốn Lưỡi Bảy Lần Trước Khi Ước

Contents

Uốn Lưỡi Bảy Lần Trước Khi Ước	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	2
4. Chương 4	3
5. Chương 5	4
6. Chương 6	5

Uốn Lưỡi Bảy Lần Trước Khi Ước

Giới thiệu

Editor: ChiThế loại: Slash (boyxboy). Angst“Ê, con trên kia! Ta đã tới để tiêu diệt mi đây! Lê cặp móng sắc sù của mi”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/uon-luoi-bay-lan-truoc-khi-uoc>

1. Chương 1

“Ê, con trên kia! Ta đã tới để tiêu diệt mi đây! Lê cặp móng sắc sù của mi xuống mau!”

Nick chớp chớp cặp mắt vàng ngái ngủ và ngáp dài. Cuộn khói xám lơ lờ trôi ra khỏi mũi hắn. Hắn thò đầu ra khỏi rìa đá, ngó xuống đáy hang. Có cái gì kêu réo hắn dậy – à há.

“Phải, mi đó!” Một cậu yêu tinh bé tí gào với lên, dứ dứ nắm tay ra chiều phẫn nộ lắm. “Bò xuống không thì bảo! Ta có cái bánh tằm độc mi phải ăn ngay bây giờ!”

Nick nhăn mặt. Hết trò rồi hay sao mà người nào cũng như người nào, chỉ biết đòi giết hắn bằng bánh tằm độc. Bọn họ ngưng đọc mấy cái truyện thuyết vớ vẩn lừa đời là hơn.

“Vui lòng chờ một chút.” Hắn nói vọng xuống. Hắn thả đuôi ưỡn người một cái khí thể như mèo duỗi lưng, xong duyên dáng bay ra khỏi mép đá và đáp thân hình khổng lồ rắn chắc, lấp lánh vảy đen xuống đất với một tiếng thịch hùng dũng. Hắn xòe ra bộ móng nhọn hoắt, cào lên nền đá nghe ken két, ken két.

Nhóc yêu tinh nhăn nhó. “Chối tai quá.” Cậu ta càu nhàu. “Ngưng giùm được không?”

“À xin lỗi.” Nick nói. “Hình như cậu đến đây để giết tôi thì phải?”

Cậu nhóc cau có hẳn. Gương mặt cậu bé xú, lúm đóm tàn nhang trên cái mũi hếch cũng bé xú. Mái tóc vàng bù xù xen lẫn những đường xanh chói, và bên hông cậu đeo kiếm ngắn, hai chân gấn thêm hai con dao. Xỏ sau lưng cậu là một ống tên và cây cung dài. Cuối cùng là ổ bánh cậu hung hãn giơ cao cho Nick thấy. Hắn có cảm giác, nhóc này khó gặm đây.

2. Chương 2

“Lại còn trang bị đến tận răng nữa kia.” Nick nhận xét. “Nếu ổ bánh không giết được tôi thì cậu định dùng tiếp cái nào đấy?”

“Nghe cho rõ đây, thần lẩn thúì, mi liệu mà thôi chế giễu ta, bằng không ta sẽ Tinkerbelle* nhả bóng cặp mông mi.” Cậu yêu tinh hất cái cằm nhọn lên. “Ta phải làm cho đúng thủ tục, nên chờ tí.” Đoạn cậu ta ngồi xổm xuống, để cái bánh qua một bên và lôi ra một cuộn giấy da từ trong ống tên. Cậu đứng thẳng dậy và mở cuộn giấy ra, tăng hắng rõ to.

Nick nhướn lớp vảy gồ ghề trên mắt lên, chớp chớp thích thú.

“Đây nhá.” Cậu nhóc nói lớn. “Ta, Yêu tinh Pulk, hôm nay xin tuyên bố sẽ tiêu diệt mi, Rồng Nicor, dưới sự chấp thuận của Hội Đồng Tối Cao.” Đoạn, cậu vẩy lia lịa tờ giấy da trước mặt Nick.

Nick ngồi xuống, đầu nghiêng một bên. “Có lý do gì đặc biệt khiến cậu phải tìm đến cái chết của tôi không? Nhiệm vụ à? Thẻ thoát với hiệp sĩ nào trước khi chết? Hay muốn cưới công chúa? Mơ tưởng đến kho báu của tôi chứ gì?”

“Không có.” Yêu tinh Pulk chun mũi. “Ta cần quái gì đến một con rồng chết để cưới được công chúa. Mà ta cần quái gì công chúa. Chăm sóc con gái đó cũng đủ chết, hết tóc dài như dây thừng, hết con quay, lại đến mẹ ghê độc ác rồi cứ mỗi đêm phải mỗi thay giày mới.”

“Vậy à. Vậy tại sao?” Nick gặng hỏi.

Yêu tinh Pulk tăng hắng lần nữa, tay mân mê cái túi nhỏ đeo ngang hông. “Ta cần viên ngọc rồng của mi. Với lại, ta cũng khoái có được dòng ‘dũng sĩ diệt rồng’ trong đơn xin việc.” Cậu nhóc nói thêm.

Nick chớp mắt. “Ô. Vậy đơn giản thôi. Cậu ước gì?”

Yêu tinh Pulk há hốc mồm. “Mi không thể nào cứ quăng nó cho ta như vậy!”

“Sao không?” Nick ngơ ngác hỏi lại. “Cậu muốn có nó, còn tôi không muốn chết.”

“Mi phải đánh nhau với ta.” Cậu nhỏ cương quyết. Cặp môi mỏng của cậu mím lại và đôi tai nhọn giật giật tức tối.

Nick phá ra cười; tiếng cười rung chuyển trong lồng ngực và khói xì ra từ mũi hần. “À xin lỗi. Tôi không đánh nhau.”

Yêu tinh Pulk điên tiết vò nát cuộn giấy và ném nó xuống đất. “Con rồng ngu này, mi muốn bỏ nhọ nhiệm vụ cao cả của ta à? Cái gì mà không đánh nhau? Mi là rồng mà! Mi phải khề lửa vô mặt ta, và mặt ta phải nhào ra chỗ khác tránh, vậy mới đúng!”

3. Chương 3

“Tôi còn phải làm gì nữa?” Nick hỏi, nằm hần xuống. Hần gấp tay này lên tay kia, thoải mái nhìn Yêu tinh Pulk múa may quay cuồng trước mặt mình.

“Ồ, mi có thể nhe hàm răng nhọn hoắt ra.” Cậu nhóc nói, đi tới đi lui. “Và gầm lên một tiếng rung rinh đất càng tốt. Hay cả gầm mi cũng không biết?”

“Tôi gầm được.” Nick vui vẻ đáp. “Nhưng không khề lửa.”

Yêu tinh Pulk đứng sững lại và ném cho Nick cái nhìn ta-đã-làm-mi. “Nhưng mi là rồng mà!”

“Thật sao?” Nick cười toe. Hắn là cái lưỡi dài chẻ nhánh như lưỡi rắn ra, lúc lắc.

Yêu tinh Pulk lại nhăn mặt. Yêu tinh mà nhăn mặt lắm nhỉ. Thường thường, bọn họ là một đám loắt choắt luôn nhộn nhịp phần khích. “Là rồng thì phải khè lửa.” Cậu ta chậm rãi nói, như thể đang giảng bài cho một chú rồng con mới nở.

Nick nhún một bên vai lấp lánh vảy. “Tôi thì không.”

Yêu tinh Pulk thở dài và ngồi phịch xuống đất, hai chân xếp bằng. Cậu nhóc chống cằm lên một tay và chăm chú nhìn Nick. “Rồng gì mà lại không khè lửa?” Cậu ngờ vực hỏi. “Hay là mi nói xạo để chờ dịp nướng chín ta khi ta vừa quay lưng đi?”

“Không!” Nick vội vã nói. “Tôi không đời nào làm chuyện đó. Cái đó là chơi xấu. Rồng không bao giờ chơi xấu.”

“Vậy là mi không đánh nhau và không khè lửa – mi có bị cái gì không?”

“Cậu chưa nghe qua chủ nghĩa hòa bình bao giờ à?”

“Chưa.” Yêu tinh Pulk nói. “Có vẻ vừa vớ vẩn vừa chán phèo – giống như con rồng không đánh nhau, không khè lửa á.”

“Vâng vâng, tôi nghe rồi.” Nick đáp, đuôi ve vẩy thích thú. “Tôi có thể biết tại sao cậu lại chọn tôi không? Ngoài kia thiếu gì rồng.”

Yêu tinh Pulk có vẻ hơi xấu hổ. “Ta bắt thăm trúng tên mi. Nhưng kể ra cũng được.” Cậu nhóc xem xét Nick từ trên xuống dưới. “Ý ta là, đánh nhau với mi dễ hơn đánh với mấy con thần lằn ngoài kia. So với bọn nó, mi nhỏ con hơn nhiều.”

Mắt Nick nheo lại. Hắn hơi bị tự ái về kích cỡ của mình. “Và so với bọn yêu tinh ngoài kia, cậu phiền phức hơn nhiều.” Hắn hậm hực đáp.

Yêu tinh Pulk nhe răng cười. “Ôôôô, sao mà nặng lời thế.” Cậu ta chế giễu.

Nick mừng thầm rằng dưới lớp vảy đen, không ai biết hắn đang đỏ mặt. “Cậu cần điều ước rồng của tôi làm gì, Yêu tinh Pulk?” Hắn hỏi với hy vọng đổi đề tài.

Đến lượt Yêu tinh Pulk đỏ mặt, một mảng màu xanh nhạt loang ra trên cổ cậu. “Gọi Pulk được rồi. Và ta không việc gì phải nói mi biết, thần lằn ngốc.”

“Nào nào.” Nick nói. “Nếu tôi cho cậu điều ước của tôi, tôi phải kiểm tra xem cậu có định làm gì bất chính không chứ.”

Pulk cắn môi, ngó đi chỗ khác. Khi cậu nhóc quay đầu lại, cậu trừng mắt dữ dằn. “Cũng được, nhưng nếu mi cười một tiếng-” Cậu hăm he.

“Tôi hứa không cười.”

“Chỉ một tiếng thôi, ta sẽ nhét cái bánh này vào lỗ-”

4. Chương 4

“Đã hứa không cười mà!” Nick la lớn, cười ha ha. “Trừ lúc này.”

“Rồi. Là như vậy – ta muốn tìm tình yêu đích thực của mình.” Pulk u uẩn thổ lộ.

“Yêu tinh Pulk à,” Nick nói, “cậu thừa biết yêu tinh không có tình yêu đích thực. Cái đó đi ngược lại với thói quen nay ôm người này, mai hôn người khác của yêu tinh.”

“Ta biết!” Pulk nói, tức tối lùa tay vào tóc. Sợi vàng sợi xanh được thả lại chĩa ra tán loạn hơn nữa. “Ta biết, được chưa? Nhưng ta không giống các yêu tinh khác. Ta muốn có tình yêu đích thực.”

“Hửm.” Nick nói. “Lạ chưa.”

Pulk đứng phắt dậy, đi tới đi lui. “Lạ như con rồng theo chủ nghĩa hòa bình là cùng chứ gì. Ý ta là, đừng hiểu lầm, ta thích làm yêu tinh – trộm em bé từ trong nôi, dụ dỗ khách bộ hành đi lạc, bắt cóc nhạc sĩ – sống vậy mới là sống. Nhưng ta muốn hơn thế nữa. Ta muốn mỗi đêm về nhà ngủ cạnh một người duy nhất, muốn người đó... yêu ta.” Cậu nhẹ nhàng kết thúc. “Mi hiểu gì không?” Cậu liếc lên trên.

Nick cựa quậy khổ sở, đuôi ngúc ngoắc liên tục sau lưng. Hắn hiểu Pulk đang nói gì chứ, vì chính hắn cũng thường cầu khẩn cho giấc mơ đó. Nhưng rồng là loài sống cô lập. Chúng chỉ cần kho báu và một lô truyện ngụ ngôn dạy khôn người đời, và hết.

Pulk gieo mình ngồi xuống lần nữa, thở hắt ra. “Ta còn không biết có được không – như mi nói đó, đã là yêu tinh thì không có tình yêu đích thực. Nhưng ta phải thử. Ý ta là, mi có từng khao khát thứ gì đó đến nỗi-?” Cậu ngưng nói giữa chừng và la lên bức bối.

“Tôi rất muốn khè ra lửa.” Nick thừa nhận, gật gù cái cổ dài một cách cảm thông. “Như vậy tôi có thể chường mũi đến mỗi buổi Hẹn mặt mà không bị mấy con rồng khác chọc què.”

“Thì sao không khè đi?”

“Tôi sợ lửa.” Nick ngượng ngùng nhún vai.

“Ồ vậy sao?” Pulk ranh mãnh hỏi lại.

Nick tự động nghiêng đầu ra sau, đuôi đập lên đập xuống. Yêu tinh mà ranh mãnh là điềm xấu. Hắn gần như không giao du với yêu tinh bao giờ – tạ ơn trời – nhưng hắn biết thừa bọn họ là giống lấu cá, tinh quái, và không có tiếng tăm làm việc tốt giúp người cho lắm.

“Vậy,” Pulk thông thả nói, “nếu ta lấy que diêm này ra khỏi túi,” – cậu ta điệu đà xò ra một que diêm chút xíu – “và quẹt lửa-” cậu cà nó lên sàn đá –

Nick nhác thấy tia lửa nhỏ lóe lên, liền phóng lên trời trong tiếng gầm chói lói cao vút. Kẻ nào ngớ ngẩn nông cạn chắc sẽ tưởng hắn đang ré lên kinh hãi.

Pulk cười ngả ngửa ra đất.

5. Chương 5

Nick gầm gừ đáp xuống và hần học la liếm đôi cánh, cố gắng hoàn hồn trở lại. “Có ai đi nhờ vả người khác mà được tử tế như cậu không nhỉ?”

Pulk nín cười ngay tức khắc. “Xin lỗi. Nhưng ta là yêu tinh mà – có cơ hội quấy phá thì ta không bỏ qua được.”

Nick khịt mũi, quay đầu đi. “Nếu cậu làm vậy lần nữa, yêu tinh tí hon, tôi sẽ tạm thời dẹp chủ nghĩa hòa bình qua một bên để cắn đứt đầu cậu.”

Pulk cười nhăn nhó. “Đứt đầu, rồi, hiểu. Mà sao mi lại sợ lửa?”

Nick nhún vai. “Ông anh họ của tôi, một con rồng nước Worwest, quăng tôi vào lòng núi lửa khi tôi còn là rồng con. Chút nữa là đốt trụi cánh tôi.” Hắn xò đôi cánh vằn vện sọc và lốm đốm lỗ to nhỏ ra cho Pulk xem. Sau lần đó, cánh hắn không lành lại như cũ nữa và hắn không thể bay quá lâu.

“Cái gì?!” Pulk la lên phẫn nộ. “Mi có tố cáo hắn lúc Hẹn mặt không? Hắn phạm tội rành rành! Đến ta đây còn biết.”

“Cũng không quan trọng nữa.” Nick nói. “Vài năm trước, hắn đã bị một hiệp sĩ chém chết; đỡ phiền cho tôi. Nghe nói xương hắn được đem đi trang trí trần nhà của ông pháp sư nào đó.”

“Hở.” Pulk nói. “Ha, hóa ra chuyện cũng đâu vào đấy. Mi nghĩ sẽ có ngày nào đó mi khề lửa được không?”

Nick thở dài. “Ai biết được? Mà nói chuyện của tôi đủ rồi – để tôi cho cậu viên ngọc rỗng.” Hắn giơ vuốt lên nẩy viên ngọc đỏ chói giữa trán, hơi nhăn nhó khi vài cái vảy cũng theo đó mà tróc ra.

Pulk há hốc miệng nhìn Nick giật viên ngọc ra. Một dòng máu xanh mỏng tang chảy xuống, và hắn lơ đãng quệt nó đi, tay kia đưa chìa ra trước mặt Pulk. “Bây giờ nắm chặt nó trong tay, và ước. Tôi khuyên cậu nên ước nó chỉ cậu đến chỗ của tình yêu đích thực. Cậu sẽ thấy một sợi chỉ lấp lánh dẫn đường.”

Pulk nâng niu viên ngọc to cộ trong tay và ngẩng lên nhìn Nick, hy vọng sáng rõ trong đôi mắt xanh biếc. “Được lắm, tới luôn.” Cậu lẩm bẩm, đoạn nhảy phóc lên và chạy ra cửa hang. Nick nghe tiếng Pulk thềm thì một cách thành kính, hai tay siết chặt, đầu cúi thấp.

Một phút sau, Pulk ngẩng lên và nhìn chăm chăm vào khoảng không bên ngoài. Đôi cánh nhỏ óng ánh bạc của cậu nhóc run rẩy phần khích.

Nhưng cả hai chờ hoài, chờ mãi mà không thấy sợi chỉ nào đi ra khỏi hang.

“Không được rồi.” Pulk thê lương nói, vẫn không quay lưng lại. Cánh của cậu xù xuống. “Lẽ ra phải có một sợi chỉ đưa ta đến với tình yêu đích thực, và ta không thấy gì cả.” Cậu sụt sịt.

Nick nhìn xuống đất. Một tia sáng mỏng manh dẫn thẳng từ Pulk đến móng trước của hắn. Hắn quất đuôi ra trước, gạt tia sáng đi trong khi mắt ngược lên nhìn trời. Biết bao nhiêu là – dĩ nhiên yêu tinh là câu trả lời cuối cùng của hắn.

Pulk vẫn chưa quay lại. “Xem ra – xem ra ta không có tình yêu đích thực thật rồi.” Giọng cậu ta nhỏ xíu, buồn bã, và đôi vai gầy khòm xuống bất lực. Bỗng dưng Nick thấy thương cho cậu.

“Pulk này.” Nick nhẹ nhàng gọi. “Quay lại, ước lần nữa đi.”

6. Chương 6

Pulk liếc ra đằng sau. “Tại sao? Ước lần nữa thì có gì khá- ê rỗng.” Cậu uể oải hỏi. “Sao cái mặt to đùng xấu xí của mi lấp lánh kỳ cục vậy?”

Nick đưa tay lên mặt quơ quào, nhăn mũi. Hắn hắt hơi rõ to.

Mắt Pulk mở lớn và cậu nhìn Nick trừng trừng, kinh hãi xen lẫn kinh ngạc. “Mi là tình yêu đích thực của ta? Nhưng mi là con rỗng bự chẳng mà! Ý ta là – làm sao – logic nằm ở đâu? Sao mà – làm gì có chỗ mà... khớp vào?”

Nick ngơ ngác ngó Pulk. Cậu ta đang lăm nhăm cái gì vậy? Nhưng khi vừa hiểu ra, hắn rên rỉ úp mặt vào vuốt. Lại còn phải hỏi, với yêu tinh, “chuyện ấy” luôn là ưu tiên hàng đầu.

“À thì,” Nick ngẩng lên nói, “cái đó dễ thôi.” Hắn tập trung tinh thần và cảm nhận cơ thể mình lay động, rung chuyển, và thu nhỏ lại. Sau khi biến hình, hắn luôn loạng choạng một lúc vì vẫn chưa quen với hai chân, nhưng hắn nhanh chóng đứng thẳng dậy, đưa tay vuốt lọn tóc đen dài ra khỏi mặt.

Puck trợn mắt nhìn hắn, mồm há to, không thốt nên lời.

Nick thoảng bối rối. So với Pulk, hắn biết dạng người của hắn hơi bị đáng sợ: cao lớn, vạm vỡ, với đôi mắt vàng chói và hàm răng nhọn. Đôi cánh đầy sẹo của hắn biến thành tấm lưng cũng gồ ghề những sẹo. Tóc hắn đen tuyền, da trắng nhợt, lấp lánh một lớp vảy mỏng đen óng trên cánh tay, ngực, và phủ xuống-

Pulk ré lên nho nhỏ. “Có cả vảy trên- Ô hô, ta phải thử cái đó mới được.” Cậu liếm mép rồi nhe răng cười.

Nick liếc xuống dưới thân mình, hiện đang trần như nhộng, và đỏ mặt. “À, ừ.” Hấn nuốt nước bọt. Vóc người Pulk chỉ chừng phân nửa hấn, nhưng cái nhìn hau háu của cậu ta làm hấn thót tim gấp đôi.

Và hấn sớm nhận ra tim mình thót là có lý do chính đáng. Không một lời báo trước, chỉ nhún nhẹ chân, Pulk phóng tới từ bên kia hang và vật Nick lăn cù ra đất. Khi vừa hoàn hồn, hấn nhận ra trên đùi mình là một cậu yêu tinh hơn hở sung sướng.

Pulk ngo nguậy một cách hài lòng, làm Nick rên khẽ. “Được lắm, rỗng già. Ta sẽ làm cho mi nóng đến mức,” cậu cười gian tà, “mi sẽ phải khè lửa ra để nguội bớt.”

Nick chớp mắt và cười, khoe hàm răng trắng lóa. “Và tôi sẽ Tinkerbell cặp mông của cậu.”

Cả hai lập tức lao vào thực hiện lời hứa của mình.

[HẾT]

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/uon-luoi-bay-lan-truoc-khi-uoc>